

frembîja „șnurul șortului” — în graiurile carpatice (*Hrinčenko*, 379). Etimol.: < v. rom. *frimbîe* „frînghie” < lat. *fimbria* (*Kalužniacki*, 15, *Șăineanu*, 275, *Candrea*, 404, *Vasmer*, *Kritisches*, II, 175, *Candrea—Densusianu*, 140, nr. 650, *Scheludko*, 145, *Crânjălă*, 442, *Rosetti*, V, 121), prin v. rom. dial. *frâmbîe*. În rom. *frimbîe*, cu *bi* netrecut la *gi*, e atestat în graiurile bănățene¹.

fruntăș „gospodar”, „proprietar” — în graiurile carpatice (*Żelechowski*, 1031). (Etimol.: < rom. *fruntăș* < *frunte*, cu suf. -*ăș* < lat. *frontem* (*Candrea*, 403, *Candrea—Densusianu*, 104, nr. 657, *Scheludko*, 145, *Crânjălă*, 268 și 438, *Rosetti*, V, 120).

frýka „violență”, „constrîngere” — în Galiția (*Hrinčenko*, 379). Etimol.: < rom. *frică* < gr. *φρίκη* (*Candrea*, 408, *Scheludko*, 145, *Crânjălă*, 438, *Rosetti*, V, 120, *Mihăescu*, 185). Despre rom. *ri* > ucr. *ry*, vezi § 11.

fudúlija 1° „înfumurare”; 2° „persoană înfumurată” — în graiurile de vest și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 379, *Ukr.-russk. slovar'*, 298). Etimol.: < rom. *fudulie* „id.”, din *fudúl* (< tc. *fodul* „id.”) + suf. -*ie*. Accentul pe silaba -*du*- se datorează analogiei cu *fudúl'nyj*, *fudúl'no*.

fudúl'nyj „îngîmfat”, „înfumurat”, „mîndru” — în graiurile bucovinene și huțule, precum și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 379, *Ukr.-russk. slovar'*, 299). Etimol.: < rom. *fudúl* „id.” < tc. *fudul* „id.” (*Kalužniacki*, 15, *Candrea*, 408, *Scheludko*, 145, *Šarovol's'kyj*, 61, *Crânjălă*, 432), cu suf. adjectivul -*n-yj* (vezi § 31). Derivat: *fudúl'no*, cu suf. adverbial -*o*. Vezi și *fudúlija*, *fudúlytys'a*.

fudúlytys'a „a fi înfumurat”, „a se îngîmfa” — în graiurile de vest și, ca regionalism, și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 379, *Ukr.-russk. slovar'*, 298). Etimol.: < rom. *a se fudulí* „id.” < *fudúl* „înfumurat”, „îngîmfat” — cu suf. verbal -*y-ty(s'a)*, vezi § 32. Accentul pe silaba -*du*- se datorează analogiei cu *fudúl'nyj*, *fudúl'no*.

fujára, vezi *flojára*.

fúma „înfumurare” — în graiurile de vest (*Żelechowski*, s.v.) Etimol.: < rom. *fum* „id.” < lat. *fumus* (*Candrea—Densusianu*, 106, nr. 674, *Scheludko*, 145), folosit astăzi cu acest sens numai la plural: *fumuri*. Împrumut afectiv. Despre -*a*, vezi § 26.

fúrka „furcă de tors” — în graiurile lemkoviene (*Hrinčenko*, 380). Etimol.: < rom. *fúrcă* „id.” < lat. *furca* (*Scheludko*, 145).

G

gájda 1° „(un fel de) fluier ciobănesc”; 2° „cîmpoi” — în Galiția (*Hrinčenko*, 345—346). Etimol.: < rom. *gáidă* „id.”, cf. arom. *gáidă* „cîmpoi”, bg. *gájda*, tc. *gayda* „id.” (*Scheludko*, 130; cf. și *Bălg. etimol. rečnik*, 225: „probabil că prin rom. *gájdă* a pătruns în ucraineană, polonă, slovacă, cehă”). În tătară, de unde ar fi putut pătrunde în ucraineană în mod nemijlocit, nu există, se pare, acest cuvînt (*Radolff*, II, 1544, *Tatarsko-russk. slovar'*, 109).

¹ Iuliu Zanne, *Proverbele românilor*, București, 1899, vol. III, p. 152.